

Teken- en
schilderclub

Teken- en schilderclub al meer dan 46 jaar

STREEKNIEUWS

De Goudse Streek
ne Goudse Streek

Speciale editie

December 2020

i.v.m.

de

coronacrisis

Oproep!

Lekker met je hobby bezig geweest?

Getekend, geschilderd, een kunstfilm gezien, een YouTube filmpje bekeken, naar een museum geweest, een toppertje gecreëerd, eens een keer iets heel anders geprobeerd, het maakt niet uit.

Schrijf er een (klein) stukje over en inspireer daarmee leden die even in een schilderdip zitten.

WE ZIJN OPEN!

We zijn weer open. Voel je welkom om langs te komen.

Voor een praatje, een kopje koffie en natuurlijk om te tekenen en te schilderen.

Vergeet in je enthousiasme de Coronaregels niet.

Meld je aan bij Marga (woensdag) of Hilde (dinsdag en donderdag)

TEKEN- EN SCHILDERCLUB "DE GOUDSE STREEK"

Opgericht 20 september 1973

www.degoudsestreek.nl

Atelier:

Nelson Mandela Centrum
Bernadottelaan 79
2806 JM Gouda
Tel: 06-12377594
(alleen tijdens de openingstijden)

Secretariaat:

Hilde Laan
Molenmeesterslag 25
2805 GX Gouda
Tel. : 0182-522170
E-mail: Hilde_Laan@hotmail.com

Giro:

IBAN: NL95 INGB 0002 2222 29

t.n.v.:

"De Goudse Streek"
Molenmeesterslag 25
2805 GX Gouda

Openingstijden atelier
met een maximum van 9 deelnemers en
vooraanmelding:

Dinsdag 19.30 -22.00 uur

Woensdag 11.00-15.30 uur

Donderdag 19.30-22.00 uur

Redactiecommissie:

Jasper Westra
jlevc.westra@gmail.com

Koos Los
koosenhelene@hetnet.nl

Angélique Coenraads-
Geurtjens
a.p.geurtjens@hotmail.nl

Inleveren van kopij voor
de volgende speciale editie
van "Streeknieuws"
vóór:

**27 december
2020**

Heb je vragen, opmerkin-
gen of suggesties?
Laat het ons weten!

(lettertype: Arial, grootte 11)

Inhoudsopgave

.....	1
Inhoudsopgave.....	4
Voorzitterstreken.	5
Wat er komt en wat er is.....	6
Atelier weer open.....	6
Club-App.....	6
Wie doet er mee? Samen schilderen	6
Samen aan de slag met kerstkaarten.....	8
Het Zornpalet.....	11
Workshop "Schilder een huisdier" online gegeven door Gerrit	12
Gerard en Koos samen aan de slag.....	14
Workshop "Schilder een huisdier" gegeven door Gerrit, de resultaten.....	17
'Twee lachende jongens' van Frans Hals gestolen.....	18
Kerstverhaal.....	20
Verjaardagen	24
Kerstwensen.....	25

Voorzitterstreken.

December is traditioneel een maand van feest en licht, gezelligheid, familie, vrienden, een goed gedekte tafel en een glaasje. Voor anderen is het er op uit trekken, naar de wintersport of juist een periode van rust met een goed boek. Ik denk aan Sint Nicolaas-avond met surprises en gedichten en aan een kerstdag samen met kinderen en kleinkinderen. Ik denk aan een gezellige oudejaarsavond met lekkere hapjes, oliebolletjes, appelflappen, champagne en vuurwerk. Ik denk dan aan een avond met vrienden aan een mooie maaltijd in een feestelijk aangeklede huiskamer. Ik denk aan spelletjes, mooie muziek of een bezoek aan een kerstmarkt of fraai verlichte stad. Ik denk aan luisteren naar het kerstverhaal en kijken naar het ontsteken van de kaarsjes op de Markt in Gouda. Ik denk aan een sfeervolle overvolle kerstnachtdienst met veel kaarsjes, een mooi koor en het elkaar toewensen van vrede.

Ja en hoe moet dat nu in deze tijd? Veel van dat alles zal niet door kunnen gaan. Maar het blijft nog steeds wel de periode van licht, vrede en hoop op een betere toekomst. Dat verandert niet en kan ook zonder groot uiterlijk vertoon. Het zal dit jaar aanpassen moeten worden. Het wordt pakjes afgeven of voor de deur zetten. Een kort familiebezoekje op gepaste afstand, met slechts een paar vrienden op 1,5 m aan een grote tafel, een wandeling samen door de natuur, een mooie film kijken en een goed boek lezen. Ik wens eenieder een groot aanpassingsvermogen.

Ongetwijfeld zijn er in ieders omgeving ook familieleden, vrienden, kennissen, burens, verenigingsleden of anderen die ziek of eenzaam zijn. Het zijn mogelijk mensen, die in deze crisistijd niet in de gelegenheid zijn om er toch nog het beste van te maken. Juist nu is er de noodzaak en de gelegenheid om daar niet alleen stil bij te staan, maar ook aandacht voor te hebben. Besef, dat het veelal juist de kleine dingen zijn, die er toe doen.

Na deze overdenking toch even naar de directe clubperikelen. We hebben een voortreffelijke goed bezette onlineworkshop onder leiding van Gerrit gekregen. Het was heerlijk om weer eens met een grote groep bezig te zijn en de resultaten mochten er zijn. Zo in een groep weer bezig zijn of samen in kleiner verband een projectje op te zetten, stimuleert enorm. Verderop in dit blad meer.

Gelukkig is inmiddels het atelier weer beperkt open en met vooraanmelding te gebruiken. Beperkt, want ik roep eenieder met nadruk op zich strikt aan de regels te houden. We hebben het atelier niet voor niets zo ingericht, dat we op zeer ruime afstand van elkaar kunnen werken. Besef, dat een groot deel van ons ledenbestand tot een risicogroep behoort. Het is echter, ondanks de omstandigheden, heerlijk om weer bij te kunnen praten en met elkaar aan het schilderen te zijn. Ik hoop, dat een volgende sluiting niet nodig is. Maar gezien de prognoses t.a.v. de besmettingsgraad verwacht ik niet, dat de traditionele nieuwjaarsbijeenkomst doorgang kan vinden.

Ik wens eenieder ondanks alle beperkingen een gezonde, gezellige, creatieve en hoopvolle decembermaand en een goede jaarwisseling toe.

Koos

Wat er komt en wat er is

Atelier weer open

Zoals jullie merken blijven we de regels van het RIVM nauwlettend volgen. Gelukkig kunnen we nu weer open. Nog niet in volle zalen, maar met een maximum van 9 deelnemers. Wil je gezellig langskomen en meedoen? Meld je dan vooraf aan.
Wil je schilderen op woensdag? Meld je dan bij Marga.
Will je meedoen op dinsdag- of donderdagavond? Meld je dan bij Hilde.

Club-App

We hebben al lange tijd een website. Daarnaast hebben we ook een eigen facebookpagina, waarop we af en toe aan de buitenwereld laten zien wat we doen. Nieuwsberichten binnen de club verspreiden we via e-mail. Maar nu is er iets nieuws.

Om de sociale cohesie binnen de club te vergroten, elkaar snel tips te kunnen geven of werk te kunnen delen, is via WhatsApp een Club-App aangemaakt.

Heb je hiervoor nog geen uitnodiging ontvangen en wil je graag meedoen? Meld je dan aan bij Mieke. Zij zorgt er dan voor, dat je meedoet.

Sinds de app in gebruik is, zijn er al veel berichten gedeeld. Zo komen er schilderijen voorbij en opzetten voor kerstkaarten. Ook zijn er tips voor leuke televisieprogramma's gedeeld, zelfs tips hoe je deze weer terug kunt kijken. Wellicht het begin van een groot succes.

Heb je een leuke ervaring met de Club-App? Deel deze dan met de redactie van het Streeknieuws.

Nogmaals de uitgangspunten van de Club-App:

- Meedoen is vrijblijvend, het is geen verplichting
- Als je meedoet, wordt er niets van je verwacht. Je hoeft geen bijdrage te leveren, je hoeft ook nergens op te reageren. Enkel meegenieten mag!

Wie doet er mee? Samen schilderen

Beste Schildervrienden.

Gelukkig gaat het atelier weer open. Wij kunnen dan weer samen schilderen en elkaars werk zien. Dit kan nu ook in de WhatsAppgroep.

Mijn vraag is dan ook: Wie doet er mee? En laat je het resultaat in de WhatsAppgroep zien?

Onderwerp: Kies een schilderij, dat je mooi vindt.
Zoek met een beeldzoeker een stukje dat je boeit.
Schilder dit na! Groter of kleiner.

Het naschilderen is een goede oefening, je moet goed kijken en de juiste kleuren mengen.

Ik ben benieuwd wie er mee doen?
Succes!

Marianne de Jong

Samen aan de slag met kerstkaarten

In het vorige Streeknieuws heb ik jullie meegenomen in mijn vrijwilligerswerk en mijn idee om kerstkaarten te maken voor het personeel van De Kroon en Atalanta Wonen in Moordrecht. Wat leuk dat er zoveel mensen mee willen doen. Mocht je nog aarzelen om mee te doen, schroom dan niet. Want

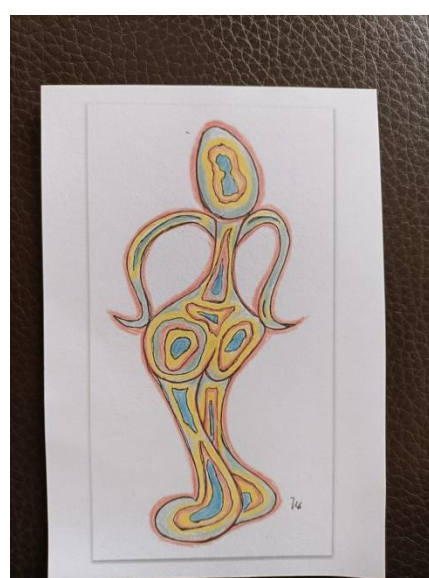
kaarten zijn nog steeds welkom. Via de mail en in de Club-App heb ik al veel kleurrijke initiatieven gezien, waar mijn hart warm van wordt. Nu het atelier weer open is, kunnen de kaarten daar ook naar toe. En mocht je op dinsdag, woensdag of donderdag toch in het atelier zijn, maak dan eens een kaartje.

Mocht je zelf nu ook een zorginstelling kennen, die een kaartje kan gebruiken? Laat me dan weten! Dan neem ik die in

mijn bezorgroute mee.

Lever je kaartje(s) uiterlijk 10 december in bij mij, Koos of in het atelier. Dank voor jullie sociale betrokkenheid! Hierna volgen een aantal voorbeelden van kaartjes, die ik al voorbij zag komen.

Het Zornpalet

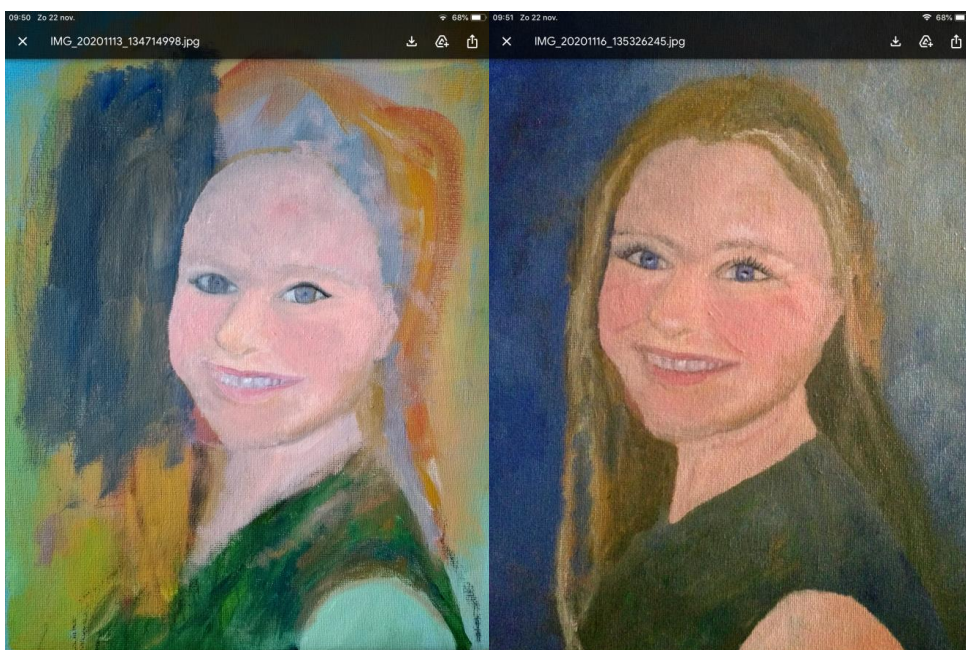
Beste Schildervrienden,

Altijd had ik problemen om de juiste huidskleur te mengen. Dat is nu voorbij door gebruik te maken van het Zornpalet.

Anders Zorn was een Zweedse schilder, etser en beeldhouwer. Hij schilderde met een beperkt palet, slechts 4 kleuren, nl cadmium rood, okergeel, titanium wit, zwart / ultramarijn. Door het mengen van wit en een tipje rood krijg je een roze, dit samen met een tipje okergeel wordt het een huidskleur.

Ik mengde drie tonen: middenkleur, iets lichter en donkerder; hiermee kon ik het portret opbouwen. Met acrylverf lukte het niet, te snel droog, met olieverf wel.

Tip 1: Meng met paletmes, aan de kwast blijft veel verf zitten.

Tip 2: Een dun lijntje verven is moeilijk, verdun de verf met water of olie en het lukt prima.

Succes.

Groet Marianne

PS het portret is bijna klaar

Workshop "Schilder een huisdier" online gegeven door Gerrit

Mijn stappen van foto tot schilderij

Het uitgangspunt is een foto van mijn zwager Bas met zijn hond Charly in een trein in Zwitserland.

De drager is een eerder gebruikt doek van 50x50, dat ik geschuurd en in de gesso heb gezet met erdoor een paars kleurtje. Paars, omdat Charly wit is en ik in sneeuwlandschappen meestal ook wat paars toepas.

Met blauw aquarelpotlood ingetekend. Aquarelpotlood, omdat mijn ervaring is, dat aquarel "oplost" in de acryllagen. Terwijl lijnen van grafietpotlood veelal lang storend zichtbaar blijven.

Mijn eerste voorzichtige opzet in acryl.

Verdere uitwerking in acryl met al een vaag idee voor de achtergrondkleur.

Overschildering in olieverf.

Het was heerlijk om hier mee bezig te zijn. En wat was Gerrit snel en geweldig goed met zijn aanwijzingen.

Koos

Gerard en Koos samen aan de slag

N.a.v. het artikel in het Streeknieuws van november en na mail en telefonisch overleg besluiten Gerard en Koos om (toen het atelier nog was gesloten) samen aan de slag te gaan. Het wordt een stilleven. Gerard verdiept zich in de stillevens van Cézanne en maakt zelf een fraaie opstelling. Aan de hand van een viertal foto's wordt een keuze gemaakt.

Schilderij van Cézanne

Keuze van de door Gerard gemaakte opstelling.

Verder het mailverkeer tussen Gerard en Koos:

Mail van Koos:

Gisteren als keuze voor de grootte van het doek 50x70. Een oud doek geschuurd en in een grijs tint overgeschilderd. Daar met aquarelpotlood de opzet opgemaakt. Met gewoon potlood blijven de lijnen zo lang zichtbaar en aquarel "lost op" in de acrylverf.

Toen dun een eerste acryl laag gemaakt in de complementaire kleur van wat het moet gaan worden. Niet overal, maar we zien verder wel. De volgende stap is, dat ik nu nog eens naar de juiste verhoudingen van alles ga kijken en de vormen een beetje bijwerken. Verder denk ik nog na over de compositie van de achtergrond: Recht houden of toch de schuine hoeken van de foto als uitgangspunt nemen. Ga ik eerst eens op een kladje een paar schetsjes voor maken.

Opzet van Koos

Vervolgens wil ik nu eerst nog eens nadenken over de kleurstelling en uitwerking van de achtergrond. Strak houden of met meer variaties en vormen. Dan ga ik de achter- en ondergrond in acryl uitwerken en vervolgens nog een dun laagje acryl over de opstelling, maar dan wel in de juiste kleurstelling. Dun, zodat de complementaire kleur nog op sommige plekken te zien is. Ja en dan zijn we aan de olie toe. Ben benieuwd naar jouw ervaringen. Succes. Koos.

Mail van Gerard:

Mooie aanpak van je en je hebt ook al een mooi aquarelachtig uitgangspunt. Ik heb dezelfde voorbereiding gedaan: Had een 50x50 doek, maar heb toch gekozen voor 50x70 landscape. Oud doek geschuurd en onderschildering gemaakt van Gesso, gemengd met een beetje oker, ultramarijn en omber. Geeft lichtblauwgroen resultaat. Laatste dagen te veel bezig met te ingewikkelde surprises en gedichten. Ga vandaag nadenken, schetsen en begin maken met tonen in omber (Zag ik bij 'Project Rembrandt'). Jouw start in complementaire kleuren spreekt me aan. Ga eerst proberen. Jij hebt tot nu gekozen voor de compositie zoals op de foto. Staat dat nog voor je open? Cézanne gebruikt min of meer de klare lijn. Denk ik ook over, maar weet niet of ik het kan en het dan niet een kindertekening wordt. De achtergrond is nog een punt. Geen sterke kant van me. Ga aan de slag. Veel plezier verder. Gerard.

Opzet van Gerard

Naschrift Koos: Op deze manier krijg ik er steeds meer zin in.

Workshop "Schilder een huisdier" gegeven door Gerrit, de resultaten

Angélique

'Twee lachende jongens' van Frans Hals gestolen

Uit het museum 'Hofje van mevrouw Van Aerden' in Leerdam is een schilderij van Frans Hals gestolen met een geschatte waarde van 15 miljoen euro. Het gaat om het kunstwerk 'Twee lachende jongens'. Bron: AD 27 augustus 2020.

De diefstal werd ontdekt in de nacht van dinsdag op woensdag, toen rond 03.30 uur het inbraakalarm in het Hofje af ging. Agenten waren snel ter plaatse, maar troffen in de omgeving niemand meer aan. De dieven hebben de achterdeur van het museum geforceerd en zijn er daarna met het kunstwerk vandoor gegaan. Opmerkelijk genoeg is het niet de eerste keer dat er een kunstroof wordt gepleegd bij het 'Hofje van mevrouw Van Aerden' in Leerdam. Hetzelfde schilderij van Hals - dat een geschatte waarde heeft van zeker 15 miljoen euro - werd al twee keer eerder gestolen uit hetzelfde museum. In 1988 en 2011 wisten dieven het werk mee te nemen, samen met het schilderij *'Bosgezicht met bloeiende vlier'* van Jacob van Ruisdael.

In 1988 waren beide schilderijen drie jaar kwijt. In 2011 werden ze zes maanden later gevonden. De schilderijen werden teruggevonden, nadat de politie datzelfde jaar vier mannen op het spoor kwam die de werken probeer-

den te verkopen. Zij werden opgepakt en veroordeeld. Tot zover het artikel in het AD.

Gelukkig is er kortelings een schilderij opgedoken waarvan een zelfbenoemde Goudse amateurkunstkenner beweerde, dat dat het gestolen schilderij van Frans Hals zou kunnen zijn. Bij nadere bestudering bleek het echter een vervalsing te zijn. Maar mocht het gestolen doek niet meer terug gevonden worden, dan is het wellicht een goed alternatief om dit doek in het vervolg tentoon te stellen. Natuurlijk wel goed verzekerd en met een betere beveiliging

Koos

Kerstverhaal

Ook kerstverhalen kunnen inspiratie geven voor een tekening of schilderij. Hieronder drie kerstverhalen.

EEN WITTE KERST

door **Godfried Bomans**

Er was eens een man die het kerstfeest grondig wilde vieren. Hij haalde een laddertje uit de schuur en spande langs het plafond de rode papieren slingers die daarvoor garant zijn. Aan de lamp hing hij een van die rode bellen, die opgevouwen weinig lijken, maar naderhand nog aardig meevallen. Toen dekte hij de tafel. Hij had hiervoor urenlang over drie winkels verdeeld in de rij gestaan, maar het zag er dan ook goed uit. Naast elk bord stak hij ten slotte een kaarsje aan, waarvan je er tien in een doos koopt, en klapte in zijn handen. Dit was het teken om binnen te komen. Zijn vrouw en kinderen, die al die tijd in de keuken elkaar met een verlegen glimlach hadden aangekeken, kwamen bedremmeld binnen.

"Nee maar," zeiden ze, "dat had je niet moeten doen."

Maar omdat hij het toch gedaan had, gingen ze blij zitten en keken elkaar warm aan.

"En nu gaan we niet alleen smullen," zei de man, "we moeten ook beseffen wat er nu eigenlijk gebeurd is."

En hij las voor hoe Maria en Jozef alle herbergen aflieden, maar nergens was er plaats. Maar het kind werd ten slotte toch geboren, zij het in een stal. En toen begonnen ze te eten, want nu mocht het, al was er dan veel ellende in de wereld.

"Kijk," zei de man "dat is nu Kerst vieren en zo hoort het eigenlijk." En daarin had hij gelijk. En zij verwonderden zich over de hardvochtigheid van al die herbergiers, maar het was ook tweeduizend jaar geleden moet je denken, zoiets kwam nu niet meer voor. En op dat ogenblik werd er gebeld. De man legde de banketstaaf die hij juist aan de mond bracht, verstoord weer op zijn bord.

"Dat is nu vervelend," zei hij, "er is ook altijd wat." Hij knoopte zijn servet los, sloeg de kruimels van zijn knie en slofte naar de voordeur.

Er stond een man op de stoep met een baard en heldere, lichte ogen. Hij vroeg of hij hier ook schuilen mocht, want het sneeuwde zo. Het was namelijk een witte Kerst, dat heb ik nog vergeten te zeggen, hoe kan ik zo dom zijn. De beide mannen keken elkaar een ogenblik zwijgend aan en toen werd de een door een grote drift bevangen. "Uitgerekend op Kerstmis," zei hij, "zijn er geen andere avonden." En hij sloeg de deur hard achter zich dicht. Maar terug in de kamer kwam er een vreemd gevoel over hem en de tulband smaakte hem niet. "Ik ga nog eens even kijken," zei hij, "er is iets gebeurd, maar ik weet niet wat." Hij liep terug naar de stoep en keek in de warrelende sneeuw. Daar zag hij de man nog juist om de hoek verdwijnen, met een jonge vrouw naast zich, die zwanger was.

Hij holde naar de hoek en tuurde de straat af, maar er was niemand meer te zien. Die twee leken wel in de sneeuw te zijn opgelost. Want het was, zoals gezegd, een witte Kerst. Toen hij weer in de kamer kwam zag hij bleek en er stonden tranen in zijn ogen. "Zeg maar even niets," zei hij, "die wind is wat schraal, het gaat wel weer over." En dat was ook zo, men moet zich over die dingen kunnen heen zetten. Het werd nog een heel prettig Kerstfeest, het was in jaren niet zo echt geweest. Het bleef sneeuwen, de hele nacht door en zelfs het kind werd opnieuw in een schuur geboren.

HET MEISJE MET DE ZWAVELSTOKJES

door *Hans Christian Andersen*

Het was afschuwelijk koud, het sneeuwde en het begon donker te worden. Het was ook de laatste avond van het jaar, oudejaarsavond. In die kou en in dat donker liep er op straat een arm, klein meisje, zonder muts en op blote voeten.

Ze had wel pantoffels aangehad toen ze van huis ging, maar dat hielp niet veel: het waren heel grote pantoffels, haar moeder had ze het laatst gedragen, zo groot waren ze, en het meisje had ze bij het oversteken verloren, toen er twee rijtuigen vreselijk hard voorbijvlogen. De ene pantoffel was niet te vinden en met de andere ging er een jongen vandoor: hij zei dat hij hem als wieg kon gebruiken als hij later kinderen kreeg. Daar liep dat meisje dus op haar blote voetjes, die rood en blauw zagen van de kou. In een oud schort had ze een heleboel zwavelstokjes en één bosje hield ze in haar hand. Niemand had nog iets van haar gekocht, de hele dag niet. Niemand had haar ook maar een stuivertje gegeven.

Hongerig en koud liep ze daar en ze zag er zo zielig uit, dat arme stakkerdje! De sneeuwvlokken vielen in haar lange, blonde haar, dat zo mooi in haar nek krulde, maar aan dat soort dingen dacht ze echt niet. Uit alle ramen scheen licht naar buiten en het rook overal zo lekker naar gebraden gans; het was immers oudejaarsavond en daar dacht ze wel aan.

In een hoekje tussen twee huizen, waarvan het ene een beetje vooruitstak, ging ze in elkaar gedoken zitten. Haar beentjes trok ze onder zich op, maar ze kreeg het nog kouder, en naar huis durfde ze niet, want ze had geen zwavelstokjes verkocht en ook geen stuivertje gekregen. Haar vader zou haar slaan en thuis was het trouwens ook koud. Ze woonden vlak onder het dak en daar blies de wind doorheen, ook al waren de ergste kieren met stro en oude lappen dichtgestopt. Ze had bijna geen gevoel meer in haar handjes van de kou. O, wat zou een zwavelstokje lekker warm zijn! Zou ze er eentje uit het bosje durven trekken en het tegen de muur afstrijken om haar handen te warmen? Ze trok er een uit.

"Ritsss..." Wat vlamde dat, wat brandde dat! Het gaf een warm, helder vlammetje, net een kaarsje, toen ze haar handen eromheen hield. Een wonderlijk licht gaf het. Het meisje dacht dat ze voor een grote, ijzeren kachel zat met glimmende koperen ballen en een koperen trommel. Het vuur brandde zo heerlijk, het was zo lekker warm. Maar wat was dat? Het meisje strekte haar voetjes al uit om die ook te warmen - toen ging de vlam uit, de kachel verdween - en zij zat met een stompje van het afgebrande zwavelstokje in haar hand.

Ze stak er nog een aan. Het brandde, het gaf licht en waar het schijnsel op de muur viel, werd die doorzichtig, net als een sluier. Ze keek zo de kamer in, waar de tafel gedekt was met een spierwit tafelkleed, met het fijnste porselein. De gebraden gans, gevuld met pruimen en appeltjes, stond heerlijk te dampen. En wat het aller heerlijkst was, de gans sprong van de schaal en waggelde met een vork en mes in zijn rug over de grond. Hij kwam recht op het arme meisje af; toen ging het zwavelstokje uit en was alleen de dichte, koude muur er nog.

Ze stak er nog een aan. Toen zat ze onder de mooiste kerstboom, nog groter en nog rijker versierd dan

de boom die ze door de glazen deur bij de rijke koopman had gezien, vorig jaar met Kerstmis. Er brandden wel duizend kaarsjes aan de groene takken, en gekleurde prentjes, zoals je die in etalages ziet, keken haar aan. Het meisje strekte haar beide handen uit - toen ging het zwavelstokje uit, de vele kerstkaarsjes gingen de lucht in en veranderden in sterren, zag ze. Eentje viel er en liet een lange streep van vuur achter aan de hemel. "Nu gaat er iemand dood," zei het meisje. Want haar oude grootmoeder, de enige die lief voor haar was geweest, maar die nu dood was, had gezegd: "Als er een ster valt, gaat er een zieltje naar God."

Ze streek weer een zwavelstokje af tegen de muur, het gaf licht en in het schijnsel stond haar oma, heel duidelijk, heel stralend, heel vriendelijk en lief. "Oma!" riep het meisje. "O, neem me mee! Ik weet dat je weg bent, als het zwavelstokje uitgaat. Weg, net als de warme kachel, de gebraden gans en die prachtige, grote kerstboom." Haastig streek ze de rest van de zwavelstokjes uit het bosje af, want ze wilde oma vasthouden. De zwavelstokjes gaven zoveel licht dat het klaarlichte dag leek. Oma had er nog nooit zo mooi en zo groot uitgezien. Ze nam het kleine meisje op haar arm en ze vlogen, stralend en blij, heel, heel hoog. Er was geen kou, geen honger, geen angst - ze waren bij God. Maar in het hoekje bij het huis zat in de koude wintermorgen het kleine meisje met de rode wangen, met een glimlach om haar mond - dood, doodgevroren op de laatste avond van het oude jaar.

Het werd nieuwjaarsochtend en de kleine dode zat daar met haar zwavelstokjes, waarvan een bosje bijna was opgebrand. Ze heeft zich willen warmen, zeiden ze. Niemand wist wat voor moois ze had gezien, hoe stralend ze met oma de vreugde van het nieuwe jaar was ingegaan.

LUCHTPOST VOOR DE KERSTMAN

Martijn en zijn moeder woonden in een dorpje hoog in de bergen. Ze waren arm. Martijn had geen vader. Martijns moeder was naaister, maar in zo'n klein dorp is er niet veel naaiwerk. Martijn ging elke dag na school naar het bos om hout te sprokkelen dat hij kon verkopen. Toch hadden ze maar net genoeg geld voor wat ze echt het aller nodigst hadden.

Op een avond kwam de bakkersvrouw haar nieuwe rok halen. Ze legde drie geldstukken voor Martijns moeder op tafel en een boekje voor Martijn. "Het is maar een oude agenda. Maar er staan mooie plaatjes in."

"Dank u wel!" zei Martijn blij. Hij ging met het boekje bij het flakkerende lampje zitten en bekeek de plaatjes. Het plaatje bij de maand december vond hij het mooist. *'Elk jaar komt de kerstman met zijn rendierslee vanaf de noordpool naar ons toe. Hij brengt cadeautjes mee voor alle lieve kinderen'*, stond eronder. Voor alle lieve kinderen? Ben ik dan niet lief geweest? vroeg Martijn zich af. Ik heb nog nooit een cadeautje van de kerstman gekregen.

"Mama, wat voor cadeautjes brengt de kerstman?" vroeg hij. "Ik geloof dat hij geeft wat de kinderen graag willen hebben," antwoordde zijn moeder. Ze wreef in haar ogen. "Ik zou best een nieuwe lamp willen hebben. Dan zou ik beter licht hebben om bij te naaien. Kom Martijn, we gaan slapen."

Maar Martijn sliep helemaal niet lekker. Hij moest de hele tijd aan de kerstman denken. Misschien had de kerstman hem nog nooit een cadeautje gebracht omdat hij niet wist wat Martijn wilde hebben. Dat kon toch? Maar hoe moest Martijn de kerstman laten weten wat hij graag wilde hebben? Ach, het had ook allemaal geen zin. Verdrietig trok Martijn de deken over zijn hoofd.

De volgende ochtend kwam Martijn Dirk, de voerman tegen. "Ik heb wat voor je meegebracht," fluisterde Dirk geheimzinnig. Hij hield iets achter zijn brede rug verstopt. "Wat dan? Een snoepje? Of een paardje van houtsnijwerk?" raadde Martijn. "Fout! Helemaal fout!" lachte Dirk. Op dat moment ging achter hem bol en rood de maan op. "Een ballon!"

"Die heb ik op de kermis in Urma voor je gekocht," vertelde Dirk. "En er zit speciale lucht in, waardoor hij kan vliegen."

Voorzichtig pakte Martijn het touwtje vast. Hij was er stil van. Dirk streek Martijn door zijn haar. Toen klom hij weer op zijn slee.

Dolblij met zijn mooie ballon liep Martijn weg. Die middag sprokkelde hij geen hout. Hij zat op het hek om de schapenwei en keek naar zijn ballon. Hij kon zijn ogen er niet van afhouden. Zo rood als de jas van de kerstman en zo rond als zijn buik. En hij danste zo mooi in de wind! Als Martijn het touwtje los zou laten, zou hij tot in de hemel vliegen. Of naar de noordpool. Opeens begon Martijns hart sneller te kloppen. Misschien kon de ballon zijn wensen naar de kerstman brengen! Martijn sprong van het hek en liep naar huis. Daar scheurde hij voorzichtig een blaadje uit zijn schoolschrift. Hij schreef een lange brief:

Lieve kerstman,

Ik heet Martijn en ik ben acht jaar.

Ik heb een plaatje van u in een agenda gezien en ik heb een paar wensen. Wilt u alstublieft een lamp voor mijn moeder brengen? En ik zou graag warme laarzen willen hebben. Mijn schoenen zijn zo koud in de winter. En graag ook warme handschoenen. De mijne zijn zo dun geworden.

Als ik maar één ding mag vragen, brengt u dan de lamp alstublieft.

Ik hoop dat u mij kunt vinden.

Ik woon in Strenca op de berg.

Kom alstublieft!

Uw Martijn.

Martijn vouwde de brief op en bond hem aan het touwtje van de ballon. Toen klom hij de berg achter het dorp op, helemaal tot de top.

Lang staarde Martijn in de verte. Waar zou de noordpool zijn? Moest hij zijn prachtige ballon nu echt laten gaan? Maar het was de enige manier om zijn brief bij de kerstman te krijgen. Martijn keek nog een keer of de knooppjes allemaal goed vast zaten. Toen drukte hij een kus op de dikke wang van de ballon en liet hem los.

Maar de koude bergwind blies niet naar het noorden. Hij kwam juist uit het noorden, en hij blies Martijns ballon naar het zuiden. Over bossen, bergen en dalen tot aan de zee. Aan de rand van een grote stad had de ballon niet genoeg kracht meer om verder te vliegen. Hij zweefde langs een dak naar beneden en kwam in een tuin terecht.

Even later kwam de oude Thijs uit zijn huisje. Hij zag de leeggelopen ballon. "Wat is dat voor rommel," bromde hij. Thijs was vaak brommerig sinds zijn vrouw gestorven was. Dat kwam doordat hij zich zo eenzaam voelde. Toen zag Thijs Martijns brief. Hij vouwde hem open en las hem. "Hij wil wat van de

kerstman hebben," snoof de oude man. "Ha! Wat verbeeldt die verwende aap zich wel! Wensen heb ik ook!" Thijs verfrommelde de brief en gooide hem in de vuilnisbak.

Maar die nacht sliep Thijs niet goed. Hij moest steeds aan de kerstman denken. Hij had vroeger ook wensen gehad, kinderen, kleinkinderen - en toch was hij helemaal alleen. En die Martijn was misschien toch niet zo'n verwend kereltje. Laarzen, handschoenen en een lamp voor zijn moeder. Welk kind vroeg nou zulke dingen aan de kerstman?

Heel vroeg in de ochtend stond Thijs op. Hij haalde Martijns brief weer uit de vuilnisbak. Strenca. Waar lag dat eigenlijk?

Twee dagen later stond er een wonderlijke, oude man op het station van Urma. Hij had een rode jas aan en hij had een zak vol pakjes bij zich. Boven zijn hoofd danste een rode ballon. "Hoe kom ik in Strenca?" vroeg de wonderlijke oude man. "Daar kun je nu alleen met een paardenslee komen," antwoordde de stationschef. "Hé, Dirk, kom eens hier. Deze heer wil naar Strenca."

Een paar uur later werd er bij Martijn op de deur geklopt. En toen kwam de kerstman binnen. Echt, heus waar - de kerstman! Hij had met bont gevoerde laarzen en heerlijk warme wanten voor Martijn bij zich. En een lamp die veel licht gaf voor Martijns moeder. Fruit en snoepgoed. En de prachtige kerstballon had hij ook teruggebracht!

De kerstman bleef de hele nacht bij Martijn. Hij hield zijn hand vast tot hij in slaap gevallen was. Daarna praatte hij heel lang met Martijns moeder.

Toen het de volgende ochtend licht werd, laadden ze een bundel kleren, de nieuwe lamp en de naaimand op Dirks slee. Toen gingen ze naar het station van Urma.

Nu wonen Martijn en zijn moeder bij Thijs. Elke dag speelt Martijn na school in de tuin. De oude Thijs kan weer lachen en Martijn en zijn moeder noemen hem 'opa'.

Elk jaar als het Kerstmis wordt, kopen Martijn, zijn moeder en Thijs een rode ballon. Dan schrijven ze de kerstman een bedankbrief en binden hem aan het touwtje. Daarna laten ze de ballon vliegen - over dalen, bergen en bossen naar de noordpool.

Verjaardagen

December

- 18 Marga den Hertog
- 21 Mienke Koopmans
- 28 Gerard van Schaick
- 31 Toos van Veenendaal

Wij wensen alle jarigen een gezonde en goede verjaardag!

Kerstwensen

Het bestuur van De Goudse Streek en de redactie van het Streeknieuws wenst alle leden en hun dierbaren een goed kerstfeest toe.

"Streeknieuws"
een uitgave van
Teken- en schilderclub
"De Goudse Streek"

Atelier:
Nelson Mandela Centrum
Bernadottelaan 79
2806 JM Gouda

www.degoudsestreek.nl

